

SENTINȚA CIVILĂ NR.....

Ședința publică din 28 mai 2013

Președinte: ....

Grefier : .....

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC X SRL Arad - prin lichidator P SPRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 21.05.2013, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 12.02.2013, reclamanta SC X SRL Arad - prin lichidator P SPRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a cerut anularea Raportului de inspecție fiscală nr...../14.06.2012; Decizia de impunere nr...../14.06.2012; Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..../14.06.2012, acte administrative în baza cărora a fost obligată la plata TVA suplimentară în sumă de .... lei.

În motivare reclamanta arată că în urma controlului efectuat de organele de inspecție fiscală în perioada 01.12.2010-30.04.2012, s-a stabilit în sarcina sa obligația fiscală principală - TVA în sumă de .... lei.

În raportul de inspecție fiscală, arată reclamanta, s-a consemnat că s-a efectuat achiziții de „chiloți semifabricati” în valoare de .... lei, dar o serie de bunuri nu au putut fi identificate faptic.

Din listele de inventar a rezultat că stocul total de semifabricate în valoare de .... lei, cantitatea de ..... de bucăți de chiloți semifabricati în valoare totală de ... lei se regăsesc la SC I SA Timișoara, care de fapt nu au fost confirmați de către aceasta.

Prin raportul de inspecție fiscală se mai arată că prin descărcarea stocului de semifabricate din gestiunea societății nu a fost operată în evidența tehnico-

operativă și contabilă, stocul valoric de .... lei, nefiind diminuat cu cantitățile și valoarea care figurează în lista de inventare ca fiind la terți.

În perioada supusă controlului, reclamanta a realizat operațiuni de prestări servicii asupra bunurilor mobile corporale furnizate de către beneficiarul extern, potrivit contractului extern de prelucrare nr.../01.12.2010 încheiat între SC I SA în calitate de prestator servicii și reclamanta în calitate de prelucrător principal, SC S SRL în calitate de intermediar în activitatea de producție și SC I SRL Italia în calitate de beneficiar extern. În raportul de inspecție fiscală se reține faptul că SC I SA deține diverse articole spre prelucrare de la reclamantă, dar susține că ar fi proprietatea SC I SRL.

Apreciind că stocul de semifabricate în valoare de .... lei reprezentând .... bucăți de chiloți semifabricați nu se găsește faptic în spațiile reclamantei și nici în spațiile SC I SRL, organele de control au considerat lipsa în gestiune și au aplicat TVA.

În realitate, văzând facturile de achiziție a mărfii de către SC S SRL DE LA SC I SRL, iar ulterior vânzarea de către I SRL către reclamantă, rezultă dreptul de proprietate al acesteia asupra mărfii în valoare de .... bucăți chiloți semifabricați. Urmare a verificărilor efectuate de către SC I SRL a rezultat că marfa pe care aceștia o credeau a fi proprietatea SC I SRL este în realizate proprietatea reclamantei și care se află așa cum rezultă din procesul verbal încheiat la data de 16.07.2012 la SC I SA în vederea procesării, neexistând în contabilitatea societății reclamante nici un document din care să rezulte livrarea acestor bunuri, care nu pot fi considerate nici lipsă în gestiune, întrucât existența lor fizică s-a dovedit a fi în depozitele SC I SA.

Mai mult, în procesul verbal întocmit cu ocazia inventarierii bunurilor debitoarei din data de 29.01.2013 în prezenta reprezentantului SC I SA s-a constatat că bunurile cuprinse în „anexa lista de inventare” se află spre prelucrare la sediul SC I SA și cu rămas în continuare în custodia acesteia, fiind evidențiate în inventar și faptic prin verificarea mărfii. Or, nici în prezent bunurile nu au fost valorificate de către reclamantă, astfel că nu datorează taxa pe valoarea adăugată.

În concluzie, reclamanta consideră că actele administrative atacate sunt nelegale.

Prin întâmpinare pârâta a invocat inadmisibilitatea anulării raportului de inspecție fiscală, respingerea acțiunii ca lipsită de interes referitor la anularea deciziei privind modificarea bazei de impunere și respingerea ca neîntemeiată cu privire la anularea deciziei de impunere.

În motivare pârâta arată că în raportul de inspecție fiscală sunt consemnate doar contările inspecției fiscale, nefiind un titlu de creanță care să producă efecte, astfel că anularea acestuia este inadmisibilă.

Cu privire la decizia privind nemodificarea baze de impunere, pârâta arată că reclamanta nu a demonstrat că a fost lezată în dreptul sau în interesul legitim prin emiterea acestui act, astfel că anularea acesteia este lipsită de interes.

Pe fondul cauzei, în ceea ce privește anularea deciziei de impunere, pârâta arată că din analiza documentelor contabile s-a constatat că stocul total de semifabricate în valoare de .... lei, cantitatea de .... bucăți chiloți semifabricați în valoare de .... lei nu se regăsesc faptic la reclamantă, în evidența tehnico-operativă și contabilă a reclamantei, nefiind operată descărcarea stocului de semifabricate din gestiunea societății, stocul valoric nefiind diminuat cu cantitățile și valoarea care figurează în listele de inventare ca fiind la terți.

Din verificarea avizelor de însoțire a mărfilor întocmite de reclamantă către SC I SA, organele de control au constatat că acestea au fost completate doar cantitativ, neputând fi identificate bunurile reprezentând chiloți semifabricați proprietatea reclamantei și cuprinse în lista de inventariere întocmită în timpul controlului ca fiind la SC I SA.

Urmare a controlului încrucișat efectuat de Activitatea de Inspecție Fiscală Timișoara la SC I SA, s-a stabilit conform listelor de inventariere faptul că stocul de chiloți la finele anului 2011 a fost de .... bucăți, precum și faptul că toate bunurile primite de SC I SA de la reclamantă sunt primite pe bază de aviz de însoțire a mărfii în care s-a stipulat „nu se facturează, marfa trimisă spre prelucrare” și completate de către reclamantă doar cu denumirea propuselor și cantitatea, fiind înregistrate în evidența primară a SC I SA doar cantitativ.

Pârâta a solicitat la soluționarea contestației, administratorului judiciar P S.P.R.L., completarea dosarului cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care să facă dovada respectării de către reclamantă obligațiilor asumate prin semnarea contractului extern de prelucrare, respectiv avizele de însoțire a mărfii.

Având în vedere că reclamanta, respectiv administratorul judiciar nu a completat dosarul cauzei cu cele solicitat, nemotivându-și pretenții din contestația formulată, în mod corect contestația a fost respinsă ca nemotivată.

Față de această situație, pârâta consideră că decizia de impunere și decizia de soluționare a contestației sunt temeinice legale, reclamanta datorând obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina sa.

Prin precizarea de acțiune depusă la data de 21.05.2013, reclamanta a cerut și anularea Deciziei nr. .../26.11.2012 prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală, decizia de impunere și decizia de nemodificare a bazei de impunere.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține că urmare a raportului de inspecție fiscală nr..../14.06.2012 s-a emis decizia de impunere nr..../14.06.2012 și decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..../14.06.2012, acte administrative în baza cărora reclamanta a fost obligată la plata TVA suplimentară în sumă de ... lei.

Prin raportul de inspecție arătat s-a reținut din analiza documentelor contabile ale reclamantei că stocul total de semifabricate în valoare de ... lei, cantitatea de .... bucăți chiloți semifabricați în valoare de ... lei nu se regăsesc faptic la reclamantă, în evidența tehnico-operativă și contabilă a reclamantei, nefiind operată descărcarea stocului de semifabricate din gestiunea

societății, stocul valoric nefiind diminuat cu cantitățile și valoarea care figurează în listele de inventare ca fiind la terți.

Din verificarea avizelor de însoțire a mărfilor întocmite de reclamantă către SC I SA, organele de control au constatat că acestea au fost completate doar cantitativ, neputând fi identificate bunurile reprezentând chiloți semifabricați proprietatea reclamantei și cuprinse în lista de inventariere întocmită în timpul controlului ca fiind la SC I SA.

Urmare a controlului încrucișat efectuat de Activitatea de Inspecție Fiscală Timișoara la SC I SA, s-a stabilit conform listelor de inventariere faptul că stocul de chiloți la finele anului 2011 a fost de ..... bucăți, precum și faptul că toate bunurile primite de SC I SA de la reclamantă sunt primite pe bază de aviz de însoțire a mărfii în care s-a stipulat „nu se facturează, marfa trimisă spre prelucrare” și completate de către reclamantă doar cu denumirea propuselor și cantitatea, fiind înregistrate în evidența primară a SC I SA doar cantitativ.

Deși prin acțiunea introductivă de instanță reclamanta nu a atacat și decizia emisă de organul de soluționare a contestației prevăzute de art.205 și urm.din OG nr.92/2003, Codul de procedură fiscală, ulterior prin precizare de acțiune reclamanta a atacat și decizia emisă de DGFP Arad în soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva raportului de inspecție fiscală cât și decizia de impunere și decizia de nemodificare a bazei de impunere.

Pentru soluționarea contestației reclamantei în condițiile în care aceasta a invocat că marfa lipsă ca fiind la SC I SA organul de soluționare a contestației a solicitat reclamantei să depună documente și înscrisuri relevante în lămurirea apărărilor invocate.

Deși DGFP Arad a emis două adrese în sensul celor de mai sus reclamanta nu a depus documente și înscrisuri pentru a dovedi că marfa de la SC I SA sunt ale sale încât contestația împotriva deciziei de impunere a fost respinsă ca nemotivată în condițiile în care potrivit art.64 din Codul de procedură fiscală sarcina probei în dovedirea situației fiscale aparține contribuabilului.

Cu privire la decizia de nemodificare a bazei de impunere s-a reținut că reclamanta nu a dovedit nici un interes în formularea contestației din moment ce prin acest act administrativ fiscal nu s-au stabilit obligații fiscale și nici nu a dovedit în vreun fel vătămarea produsă prin emiterea actului prin raportare la art.205 alin.2 din Codul de procedură fiscală.

Prin aceeași decizie s-a respins ca inadmisibilă contestație formulată împotriva raportului de inspecție fiscală reținându-se că acesta nu are natura juridică a unui titlu de creanță.

Pârâta a invocat inadmisibilitatea acțiunii formulată împotriva raportului de inspecție fiscală reiterând aceleași apărări în susținerea acesteia.

Este adevărat că prin el însuși raportul de inspecție fiscală nu are natura juridică a unui titlu de creanță nefiind susceptibil să fie singur contestat în procedura prevăzută de art.205 din Codul de procedură fiscală, însă raportat la faptul că decizia de impunere cât și decizia de nemodificare a bazei de impunere au fost emise în baza acestuia având natura unui act premergător emiterii acestora iar potrivit art. 18 alin din Legea nr.554/2004 instanța este competentă să

se pronunțe și asupra operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății, impunându-se a se concluziona că acțiunea reclamantei din acest punct de vedere nu este inadmisibilă.

Acțiunea reclamantei este nefondată.

După cum s-a arătat mai sus prin raportul de inspecție arătat s-a reținut din analiza documentelor contabile ale reclamantei că stocul total de semifabricate în valoare de ... lei, cantitatea de ... bucăți chiloți semifabricați în valoare de .... lei nu se regăsesc faptic la reclamantă, în evidența tehnico-operativă și contabilă a reclamantei, nefiind operată descărcarea stocului de semifabricate din gestiunea societății, stocul valoric nefiind diminuat cu cantitățile și valoarea care figurează în listele de inventare ca fiind la terți.

Din verificarea avizelor de însoțire a mărfilor întocmite de reclamantă către SC I SA, organele de control au constatat că acestea au fost completate doar cantitativ, neputând fi identificate bunurile reprezentând chiloți semifabricați proprietatea reclamantei și cuprinse în lista de inventariere întocmită în timpul controlului ca fiind la SC I SA.

Urmare a controlului încrucișat efectuat de Activitatea de Inspecție Fiscală Timișoara la SC I SA, s-a stabilit conform listelor de inventariere faptul că stocul de chiloți la finele anului 2011 a fost de ... bucăți, precum și faptul că toate bunurile primite de SC I SA de la reclamantă sunt primite pe bază de aviz de însoțire a mărfii în care s-a stipulat „nu se facturează, marfa trimisă spre prelucrare” și completate de către reclamantă doar cu denumirea propuselor și cantitatea, fiind înregistrate în evidența primară a SC I SA doar cantitativ.

Deși prin contestație reclamanta a invocat că marfa găsită la SC I SA îi aparține fără însă a face dovada în acest sens deși pentru soluționarea contestației organul fiscal a emis mai multe adrese pentru ca aceasta să depună documente și înscrisuri în dovedirea calității de proprietar. Reclamanta nu s-a conformat însă a invocat procesul verbal din data de 16.07.2012 încheiat în Italia care se referă la inventarierea unei mărfi prezumtiv a se afla în Timișoara. Or acesta nu este opozabil autorității fiscale fiind opozabil exclusiv părților participante la încheierea sa, astfel că în mod corect organul fiscal nu l-a avut în vedere în soluționarea contestației fiind de reținut și modul echivoc al acestuia.

În același sens cu privire la avizele de însoțire a mărfii în cauză corect a reținut organul de soluționare a contestației că nu respectă nici prevederile contractuale dintre părți, respectiv contractul extern de prelucrare care prevede elementele minimale obligatorii ale avizului și nici prevederile legale fiscale incidente ale ordinului nr.3512 din 27.11.2008 privind documentele financiar contabile cu privire între altele la denumirea și cantitatea bunurilor livrate, prețul sau valoarea acestora și ca atare nîr au - fost avute în vedere la stabilirea situației fiscale a reclamantei.

Or în condițiile în care reclamanta nu depus în susținerea contestației alte documente sau înscrisuri din care să se rețină o altă situație fiscală decât cea avută în vedere la emiterea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere în mod corect s-a reținut de către organele fiscale incidența art.128 alin.4 alin.d din Legea nr.571/2003, Codul fiscal în sensul că sunt asimilate

livrărilor de bunuri efectuate cu plată bunurile constatate lipsă dini gestiune, astfel că potrivit art.137 din Legea nr.571/2003 în situația de față baza de impozitare pentru tva este constituită din prețul de cumpărare la bunurilor respective sau al unor bunuri similare și s-au stabilit în consecință obligații de plată de natura tva.

Cu privire la decizia de nemodificare a bazei de impunere Tribunalul consideră că în mod corect s-a reținut de către organul fiscal incidența art.205 alin.2 din Codul de procedură fiscală în sensul că poate formula contestație persoana care se consideră vătămată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. Or în condițiile în care prin decizia în cauză nu au fost stabilite obligații fiscale în sarcina reclamantei, aceasta nerelevând condițiile vătămării în drepturile sale prin emiterea actului în cauză.

Ca atare în mod corect organul fiscal a emis decizia de soluționare a contestației și față de considerentele de fapt și de drept expuse întrucât decizia atacată în soluționarea contestației este legală și temeinică nerelevându-se, motive de nelegalitate sau netemeinicie ale acesteia și nici ale actelor atacate acțiunea reclamantei este neîntemeiată și va fi respinsă în consecință.

Văzând că nu se pune problema cheltuielilor de judecată,

Pentru aceste motive

In numele legii

H o t ă r ă ș t e

Respinge excepția.

Respinge-aoțiunea-formulată de reclamanta SC X SRL prin lichidator P SPRL în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru anulare acte administrativ fiscale.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 28.05.2013.